

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet

Oslo, 9. oktober 2015

Hørings svar fra LLH – Landsforeningen for lesbiske, homofile, bifile og transpersoner

Vedrørende: Høring – forslag til endringer i barneloven for å fremme likestilt foreldreskap.

LLH ønsker innledningsvis å takke departementet for utsatt frist for å svare på denne høringen.

LLH mener at dette høringsnotatet avdekker grunnleggende mangler ved dagens barnelov. Barneloven samt annet tilstøtende lovverk er ikke egnet til å speile dagens samfunn, og de familiekonstellasjonene som faktisk eksisterer i Norge i dag. Våre innspill vil derfor ha en overordnet karakter.

Innledningsvis i høringsnotatet tydeliggjøres formålet med høringen: Å likestille mødre og fedre som ikke lever i samliv. LLH stiller seg bak regjeringens intensjon om å "likestille foreldre som omsorgspersoner". Det er derimot uheldig at notatet ikke snakker om å likestille foreldrene, uavhengig av kjønn.

LLH har forståelse for at høringsnotatet må forholde seg til eksisterende lovverk. Vi mener likevel at notatets språk i en uheldig, og unødvendig stor grad kun legger til grunn biologiske foreldrebånd, hvor foreldrene er én mann og én kvinne.

Det er et paradoks at høringsnotatet innledes med "[d]et har skjedd store endringer i samfunnet når det gjelder samlivsmønstre, familieliv og omsorg for barn de siste tiårene.", før notatet allerede i neste setning slår fast at "både mor og far" i større grad enn tidligere deler omsorgsarbeidet.

Dagens lovverk må ta bedre hensyn til det betydelige antallet barn som har likekjønnede foreldre, samt til at stadig flere barn vokser opp i familiekonstellasjoner der det i praksis er flere enn to foreldre. Eksempler på dette er skeive familier og stefamilier. Her må lovverket speile samfunnet slik det faktisk er og sørge for trygge rammer for *alle* barn. Gode lovverk bør være anvendelige verktøy for de loven kan være nyttig for. Når høringsnotatet definerer foreldreskap er det derfor svært problematisk at medmor og medfar ikke benevnes.

Høringsnotatet understreker: "Regjeringens familiepolitikk bygger på hensynene til valgfrihet og fleksibilitet, og den enkelte familie er selv nærmest til å vurdere hvilke løsninger som passer best for dem. Barneloven må derfor legge til rette for gode avtaleløsninger som oppfyller de ulike familienes varierende behov etter samlivsbrudd."

I LLH er vi nysgjerrige på hvilke gode avtaleløsninger som er tenkt rundt de familiene som bryter med det som ofte omtales som den tradisjonelle kjernefamilien. Hvordan vil eksempelvis regjeringen sikre "likestilling av foreldre som omsorgspersoner" i tilfeller der likekjønnede foreldre går fra hverandre før en stebarnsadopsjon er innvilget? Og hvordan ser regjeringen for seg å likestille alle foreldre i samlivsbrudd der det i praksis er flere enn to foreldre?

Manglende forutsigbarhet og anerkjennelse for barn og foreldre, som plasseres utenfor lovverket, bidrar ikke til likestilte og gode samliv, og kan være direkte i strid med barnets beste. I situasjoner der barnet i praksis har en forelder som ikke omfattes av lovverket, vil barnet kunne stå fullstendig uten juridiske bånd til en av foreldrene etter et samlivsbrudd eller familieoppløsning.

LLH mener derfor at barneloven i dag ikke er god nok. Vi ønsker å stille oss til disposisjon for departementet, slik at vi kan bidra med våre erfaringer, og forhåpentligvis sette i gang en prosess hvor barneloven evalueres. En lov som favner alle barn og foreldre bør være selvsagt, og vi mener en slik lov vil være et viktig tiltak for at hensynet til barnets beste faktisk blir møtt. Både under og eventuelt etter foreldrenes samliv.

Med vennlig hilsen

Bård Nylund

Leder i LLH